

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrrippinæ, 1671

§. II. Rationes D. Thomæ expenduntur,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](#)

Probatur primum ex Sacra Scriptura Ezech. 28.
In signaculum similitudinū plenus sapientia, & perfectus in
filiū dextor.... in die quā conditus es.... perfectus in
vī tuū à die conditionis tue. Qua verba conti-
nent exhortationem Luciferō factam, quod
male utilis fuerit tot per se & omnibus, quibus à
primo fine creationis puncto praeditus fuerat;
inter quas numeratur plenitudo sapientiae, ad
quā necessariò requiruntur species: Ergo Lu-
cifer (& idem dic de aliis Angelis) ab initio
fine conditionis habuit rerum species sibi indi-
cas, non vero illas successu temporis à rebus ac-
cepit.

Confirmatur: Angelus fuit creatus in gratia; unde dicitur plenus sapientia, & perfectus dextor
... perfectus in viis suis à die conditionis sue: Er-
go in illo primo instanti debuit habere aliquem
actum supernaturalem di spirituum ad illam;
non accepit enim gratiam & justificationem ut
parvulus, sed ut adulescens, & per proprium actum
de disponendo: Ergo debuit habere cognitionem
supernaturalem à qua regularetur actus voluntati
ad disponendum ad gratiam: Ergo & species, sine
quibus talis cognitione haberi non potest.

Probatur secundū ex Dionysio cap. 7. de divin.
nominib; formaliter dicit, quod Angelī non con-
gregant divinam cognitionem à rebus divisibilibus aut
solidis.

Probatur tertius ex Augustino lib. 2. super Ge-
neſim ad litt. cap. 8. & lib. 4. cap. 24. & lib. 5.
cap. 4. ubi asserta res fuisse à Deo creatas prius in
mente Angelorum, quam in proprio genere: Sed non poterat esse creatæ in mente Angelo-
rum, nifin esse intentionali quod habent in spe-
ciebus: Ergo omnium rerum species fuerunt à
Deo inditae omnibus Angelorum: unde in libro
de causis propositione decimā dicitur: *Omnis in-
telligentia plena est formis.*

Nec dici poset, hæc Scriptura & SS. Patrum
testimonia solūm convincere, Angelum à prin-
cipio in creationis habuisse inditas species re-
presentantes res quoad rationes universales, non
vero species representantes singulares, maximè
illa que decursu temporis sunt. Nam contra est,
quia si iste species infusa Angelo, quasque na-
turaliter exigit, representent ita res in universi-
tate, quod non possint defervire ad cognoscendā
singularia, quando illa producuntur, sed indi-
cānt Angelus novā specie ipsius singularis, ab il-
la accepit, ut docet Scotus, sequitur quod An-
gelus ex natura sua requirat species valde imper-
fetas & confusas; quia representatio solūm in
universali, & quā non potest extendi ad sin-
gularia, est representatio imperfecta; & sic An-
gelus non esset à die creationis sua plenus sa-
piētia; quia carceret aliquā sapientiae parte, ea
suffices que versatur circa singularia.

Conferatur: Scientia solūm in communione in universalis sufficit ad summum ad perfisi-
endum intellectum speculativum, non vero
practicum: Sed qui non habet intellectum
practicum perfectum, non potest vocari absolu-
to (sicut in Scriptura vocatur Angelus) plenus sa-
piētia: Ergo &c.

Confirmatur amplius: Si Angelii acciperent
species singularibus quæ successu temporis de-
currunt, falsum esset quod ait Dionysius citatus,
Angelos scilicet non congregare divinam cogni-
tionem à rebus divisibilibus, aut sensibilibus:
hæc enim singularia divisibilia & sensibilia sunt.
Denique D. Augustinus locis citatis docet res

Tom. II.

A fuisse creatas prius in mente Angelorum, quam
in seipsis: Ergo loquitur de rebus secundū
quod terminant divinam productionem sive
creationem: Sed illam terminant secundū esse
individuale, non vero secundū rationes com-
munes & universales: Ergo docet omnibus An-
gelorum fuisse inditas species representantes res
in singulari, non vero solum in communi & in
universalis.

Dices cum Gregorio, Augustinum non loqui
de cognitione naturali i creaturarum, sed de su-
pernaturali, quā res istius universi cognoscuntur
ab Angelo in Verbo per visionem Beatificam.

Sed contra primum: Augustinus de ea cognitio-
ne loquitur quam habuerunt Angeli ex quo facti
sunt, seu in primo instanti suæ creationis: At non
fuerunt in sua creatione Beati, ut ostendit D.
Thomas infra quæst. 62. art. 1. Ergo non loqui-
tur de cognitione seu visione Beatifica.

Contra secundū: Ibi Augustinus loquitur de
cognitione communi omnibus Angelis ante lap-
sum malorum: Sed hæc non est cognitio habita
per visionem Beatificam, ut patet: Ergo idem
quod prius. Nec obstat D. Augustinum cogni-
tionem illam appellare cognitionem in Verbo:
nam ut docet D. Thomas loco proximè citato ad
3. etiam cognitione naturali cognoscit Angelus
res in Verbo, licet imperfecte.

§. II.

Rationes D. Thomæ expenduntur.

Praeter tam clara & expressa Scriptura & SS.
Patrum testimonia, multæ supertunt ratio-
nes egregiæ ex D. Thoma desumptæ, quibus
nostræ conclusionis veritas efficaciter fuaderi
potest.

Prima quam habet hic art. 2. & secundo con-
tra Gent. cap. 69. sic procedit. Idem constituendus
est ordo & distinctio inter substantias spiri-
tuales (servata tamen proportione) ac inter sub-
stantias corporeas: Sed inter istas hic est ordo &
distinctio, ut substantiae superiores, quales sunt
celestia corpora, habeant à Deo suam potentiam
(scilicet materiam primam) totaliter comple-
tam per formam, ab instanti primæ conditionis,
ita ut prædicta materia non habeat successivæ ac-
cipere ab aliis agentibus novas formas: Ergo
etiam inter substantias spirituales admittendus
est proportionaliter similis ordo & distinctio;
ita ut superiores inter illas, nempe Angelii, habeat
à primo instanti suæ creationis, & à Deo, totaliter
completam suam potentiam, nempe intellec-
tum, per formas intelligibiles; & è contra infe-
riores substantiae, quales sunt animæ nostræ, non
habeant illam à Deo completam à primo instanti
quo conditæ sunt, sed paulatim & successivæ
prædictas formas intelligibiles acquirant.

Confirmatur & magis illustratur hæc ratio.
Quamvis species intelligibilis sit forma acciden-
tialis, habet se tamen respectu intellectus, consi-
derati prout secundū se est tabula rasa, sicut
actus primus ad puram potentiam; quomodo
etiam si habet forma substantialis ad materiam
primam: Ergo sicut est possibile, & de facto da-
tur corpus, cuius materiæ primæ potentia sit à
prima sua productione completa per actum pri-
mum illi correspondentem, puta per formam
substantialis; ita erit possibilis, & de facto da-
bitur substantia intellectus, cuius intellectus
potentia sit à primo instanti suæ creationis com-

23.

24.

25.

Aaa iii

pleta

pleta per actum primum ei correspondentem, A quales sunt species intelligibles, & talis est Angelus, qui idcirco perfectus à die conditionis sua in Scriptura appellatur.

26.

Confirmatur amplius: Angelii sunt quid medium inter Deum & animas nostras: Sed Deus semper est in actu secundo, anima vero creatur in potentia etiam ad actum primum ordinis intellectualis, nam se habet veluti tabula rasa, ut dicunt Philosophi: Ergo natura Angelica, quae est media, debuit creari saltem in actu primo completo, licet cum potentia ad actu secundum; ac proinde in primo sua creationis instanti recipere à Deo species intelligibles, quibus intellectus constitutur in actu primo completus ad intelligendum.

27.

Secunda ratio quam habet idem S. Doctor locis citatis, probat specialiter Angelum non posse desumere species à rebus sensibilibus & objectis corporalibus, potestque sic proponi. Substantia immaterialis, quae omnino absoluta est à corpore, ita ut nunquam ipsi unitatur, nec uniri possit tanquam forma, non habet species ab objectis corporalibus: Atqui Angelus ita se habet: Ergo ab objectis corporalibus species non habet. Majorem probat S. Thomas primò: quia modus operationis propriæ alicujus rei proportionaliter respondet modo substantiae & naturæ ipsius: Ergo operatio substantiae omnino à corpore separata, & ab illo independentis, non potest à rebus corporalibus, & speciebus ab illis acceptis dependere. Secundò: quia ratio cur anima nostra unitatur corpori tanquam forma, est ut species à rebus corporeis accipiat, quibus mediis possit intelligere: Ergo substantia quae non est corpori unibilis, tanquam forma illius, non debet species ab objectis corporalibus recipere. Consequientia patet ex illo communione axiomate: Si affirmatio est causa affirmationis, negatio erit causa negationis. Antecedens probatur: Anima unitatur corpori propter bonum suum, non verò propter perfectionem ipsius corporis, nisi forte secundariò: cum enim etiam in eodem composito imperfectiora debeat esse propter perfectiora, quia id exigit naturalis ordo; in homine corpus debet esse ordinatum in bonum animæ, & per consequens anima debet uniri corpori, propter bonum suum, seu potius propter bonum totius compositi, non quatenus sensibilem, sed quatenus intellectivum est. Ergo tota ratio quare unitatur corpori anima ut intellectiva, est ut ipsa, seu totum compositum, in gradu intellectivo perfectiatur: Ergo cum prima perfectio ordinis intellectivi sit intelligere; ad quod corpus non deserbit, nisi quatenus ministrat species intellectui, mediantibus phantasmibus; ratio quare anima unitatur corpori, est ut accipiat species intelligibiles à rebus.

28.

Respondet Scotus, ex eo quod Angelus est substantia immaterialis, omnino absoluta à corpore, solum posse inferri quod non accipiat species à rebus corporalibus, ministerio sensuum, sicut eas accipit anima nostra, propter rationem oppositam: cum hoc tamen stare, quod Angelus possit accipere species à rebus sensibilibus & corporalibus, ut ab objectis.

29.

Sed contra: Si Angelus acciperet species à rebus corporalibus, etiam præcisc ut ab objectis, ab illis suam perfectionem acquireret: Sed hoc non est dicendum: Ergo nec illud. Sequela majoris pater, Minor vero suadetur. Si Angelus à

rebus corporeis ut ab objectis, suam perfectio nem acquireret, ab illis dependet: Sed modus essendi Angeli excludit talen dependentiam: Ergo non accipit species à rebus corporalibus, ut objectis. Major est evidens; universaliter enim quod ita perficitur, talis est conditionis suadeat ab eo à quo perficitur; nec mirum, qua istud est causa formalis respectu ipsius. Minus verò probatur: Angelii sunt superioris ordinis res corporeas, ex suo speciali essendi modo. Ego modus essendi illorum non patitur dependentiā à rebus corporeis, etiam ut ab objectis. Hanc rationem habet Divus Thomas 2, comm. Gentes cap. 96.

B

Quod si dicas animam rationalem esse immaterialē, & consequenter superioris ordinis corporalib⁹ & sensib⁹; & nihilominus habere suam perfectionem intellectualem accepit. Respondet quod quamvis anima rationalis substantialiter ordinis superioris, ut ipso intellectualis, tamen quatenus est forma corporis, pertinet quodammodo ad ordinem sensibiliū immaterialē & ipsa sensib⁹, dum animam perficiunt, inter quodammodo ordinem ipsius; quia non eam perficiunt, nisi ut subsumunt lumini intellectus, & prout eluent inphantasma, quod est iuprimum insimi, hoc est ordinis sensibilis, & tingens insimum supremi naturæ intellectus, nempe animam rationalem.

Ex quo in confirmationem nostræ concludenduci potest alia ratio, quam egregie expedit S. Doctor loco proximè citato, ubi sic dicuntur: Altioris virtutis oportet esse aliis obiectum: vnu autem intellectiva substantia separate est alio quod vis intellectiva anima humana; cum intellectus anima humana sit insimus in ordine intellectuum, ut premisſu habetur: intellectus autem humana anima obiectum est phantasma, quod est superioris in ordine obiectorum; quanu res sensib⁹ extra animam existens Obiectum igitur substantia separate non potest esse res existens extra animam, ut ab uno mediate accipiat cognitionem, nequephantasma linquatur igitur quod obiectus intellectus substantia separate sit aliquid altius phantasmatum. Nihil autem est altius phantasmatum in ordine obiectorum sensibilium nisi id quod est intelligibile in actu substantia igitur separate non accipiunt cognitionem intellectuā à sensib⁹, sed intelligent ea que sunt per seipsa etiam intelligibilia.

Quarta ratio quam habet hic art. 2, ad 2. potest sic proponi. Non potest creatura intellectuā desumere species ab objecto materiali, nisi sensus habeat & phantasiam: Sed Angelus caret illis potentias: Ergo non potest ab objectis materialibus species desumere. Major probatur: Non potest virtus creatura naturaliter transire de uno extremo ad aliud, nisi per medium quod inter illa à natura constitutum est. Atqui si creatura intellectuā, carens sensibus & phantasiam, desumeret speciem ab objecto materiali, tale objectum transferre ab uno extremo in aliud, non transeundo per medium inter illa à natura constitutum: Ergo non potest creatura intellectuā desumere species ab objecto materiali, nisi sensus & phantasiam habeat. Major est certa: propterea siquidem natura curavit de mediis inter extrema, ut non nisi per illa ab uno ad aliud fieret transitus. Minus verò probatur. Est imaginabile sine phantasmate, est medium à natura constitutum inter omnia sensibile, "quod à sensu externo per-

igitur, & esse intelligibile. At qui si creatura intellectus carens sensibus &phantasiā recipere species ab obiecto sensibili, jam ejusmodi objectum transiret ab esse materiali & sensibili quod haberet in se, ad esse intelligibile, non transirendo per esse imaginabile sive phantasticum, ut constat: Ergo fieret transitus ab extremo in extremum, sine transitu per medium, à natura inter illa constitutum.

Dices cum Scoto: Vel esse imaginabile sive phantasticum est medium necessarium ex parte obiecti, vel solum ex parte potentia cognoscendi: Primum dici non potest: alias (inquit) nullus intellectus, etiam divinus, posset cognoscere esse sensibile, nisi prius haberet esse in imaginatione. Si autem secundum dicatur, nulla erit ratio D. Thomæ: quod enim est medium necessarium respectu potentia inferioris & debilioris, non est tale respectu superioris & efficacioris: unde quamvis de tur quod esse imaginabile sit medium ex parte potentia inter esse omnino sensibile & esse intelligibile ab intellectu humano, non figuratur tamen illud esse medium inter esse omnino sensibile & esse intelligibile ab intellectu angelico.

Sed contra: Liceret esse imaginabile sit medium inter esse omnino sensibile, & esse intelligibile, necessarium non solum ex parte potentia cognoscendi, sed etiam ex parte obiecti materialis quod debet cognoscere; hoc ipso tamen quod tale obiectum non præcisè secundum quod est terminativum, sed quatenus est motivum intellectus, & causatum sive speciei, indiget tali meatio, non sequitur, ut malè inferit Scotus, quod nullus intellectus possit naturaliter cognoscere obiectum sensibile, nisi prius habeat esse in imaginatione; sed tantum sequitur quod hujusmodi obiectum non possit movere intellectum, & immutare sive speciem in ipsum, nisi transeundo per imaginationem: cum quo tamen stat, quod non intellectus divinus & angelicus possunt ipsum cognoscere absque eo quod immittat eis: usmodi species, ita possunt de illo perfectam habere notitiam, absque eo quod prius tale obiectum habeat, esse in aliqua imaginatione vel phantasia.

Hecratio, sicut & dux precedentes, probant quoniam Angelos non recipere species à rebus corporeis, & potest magis expendi vis illius. Quia inferius non potest attingere superius, nisi in simo illius, ac per suum supremum; nam ut dicit Dionysius 7. de divin. nomin. ordo universi postulat ut supremum infimi attingat infimum supremi: Sed infimum ordinis intelligibilis est humanus intellectus, supremū vero ordinis sensibilis est phantasma: Ergo sensibile non potest attingere ordinem intelligibilem, nisi in solo intellectu humano, & per phantasma.

Nec dicas phantasma contineri sub sensibili ut sive subinde que non esse medium inter sensibile & intellectuale. Respondetur enim sensibile sive duplex: primò pro eo omni quod sensu percipitur; & hoc modo sub se continet phantasma: secundò strictius pro obiecto extra existente, & sensus externos immediate immutantes, illud autem & intelligibile mediat phantasma, quod est supremum sensibilis primo modo sumptum.

S. III.

Corollaria notatu digna.

EX dictis colliges primò, in Angelis non esse intellectum agentem & possibilem, sicut in nobis, nisi forte &quivocè. Nam ut ait S. Doctor 2. contra Gentes cap. 96. Intellectus possibile & agens in anima intellectiva inveniuntur propter hoc quod accipit cognitionem intellectivam à sensibilibus: nam intellectus agens est qui facit species à sensibilibus acceptas esse intelligibiles: intellectus autem possibilis est in potentia ad omnes formas sensibilium cognoscendas: cùm igitur substantia separata non accipiant cognitionem à sensibilibus, non est in eis intellectus agens & possibilis: unde & Aristotle in 3. de anima intellectum possibile & agentem inducens, dicit eos in anima oportere ponit. Quibus verbis corollarium illud & doctis & probavit.

Colliges secundò, Angelum non posse, etiam supernaturaliter, intelligere per species à rebus naturalibus acceptas. Ratio est, quia cùm species quam accipit intellectus, ipsum in genere causæ formalis perficiat; nihil autem possit supernaturaliter causa formalis, nisi quod potest naturaliter; ut intellectus Angeli posset supernaturaliter intelligere per species à rebus corporeis desumptas, deberet id posse naturaliter; C quod tamen constat ex tercia probatione fieri non posse.

Addo quod cùm species perficiat, subinde que actuer intellectum, non minus autem impli- cert id quod est materiale, cuiusmodi est species desumpta à rebus corporeis, actuare formam omnino spiritualem, qualis est Angelus, quam materiam actuare formam; Angelum speciem accipere ab obiecto corporeo, manifestam arguit implicatiem.

Dices, Quamvis species desumpta à rebus corporeis sit materialis, posse tamen Deum ipsum depurare ab omnibus conditionibus materialibus, & sic depurata immittere in intellectum Angelii.

Sed contra: Intellectus Angelii in illo casu speciem illam non reciperet immediatè ab ipso obiecto, sed à Deo; unde perinde se haberet in receptione illius, ac si nullo modo esset desumpta à tali obiecto, eamque à solo Deo produc tam reciperet.

Addo quod talis species, etiam sic depurata à conditionibus materialibus, adhuc dicet habitudinem sive dependentiam ab obiecto corporeo a quo esset desumpta, utpote sibi essentialem, sive remaneret adhuc corporea: unde existimo quod neque etiam in illo casu posset Angelus ipsum etiam divinitus recipere; quia nimis aliis id quod est materiale, actuareret id quod est purè spirituale,

Colliges tertio, Angelum non posse recipere species à rebus etiam spiritualibus, puta ab aliis Angelis.

Probatur: Ut unus Angelus produceret species intelligibiles in intellectu alterius, deberet illabi menti illius. Sed hoc repugnat: Ergo & illud. Minor probata fuit supra disp. 4. art. 1. §. 7. coroll. 7. Major vero siadetur, quia deberet Angelus immediatè immeditatione suppositi hujusmodi species intra intellectu alterius producere; cùm enim sint spirituales, non possent diffundi per medium: Ergo per earum productionem Angelus constitueretur secundum esse naturale intra